gaudia. Quàm ſtultū eſt vitando mortē temporaneá, incurrere in ęterná, nec tēporaneam vitare tamen, ſed paulíſper differre. Nam ſi in præſentiarū mortē vitaris, an perpetuò iá victurus es? aut alio tēpore ſine pœna moriturus? Imo continget tibi fortaſſe, quod diuiti longá ſibi vitam promittenti, Chriſtus impendiſſe commemorat: Stulte hac nocte animam tuam repetunt à te. Cæterū hoc certè certum habes, quod & mori aliquādo debes, & (quæ eſt humanæ vitæ breuitas) viuere diu nō potes. Deniq; ne hoc opinor dubitas, quòd cum fatalis morbus aduenerit, & appetētis mortis moleſtia cœperit ingraueſcere, optabis te fuiſſe pridē pro animæ tuæ conſeruatione, quantumuis cruciabili morte peremptum. Non eſt illud ergo tam deſperatè metuendum tibi ne fiat, quod fuiſſe factum ſcis te paulò poſt exoptaturum. Qui patiuntur ſecundum voluntatem Dei, fideli creatori cōmendant animas ſuas. Chariſsimi, nolite peregrinari in feruore, qui ad tentationē nobis fit, quaſi noui aliquid nobis cōtingat: ſed cōmunicātes Chriſti paſſionibus gaudete, vt & in reuelationē gloriæ eius gaudeatis exultātes. Pudeat bonos in bonis timidiores eſſe, quá nati ſunt in malis. Audire ſiquidē latrones licet dicentes, ignauum eſſe eum, qui refugiat ſeptennij voluptatē, ne poſt patiatur dimidiatæ horę ſuſpēndium. Et Chriſtianū hominem nō pudeat, potius ęterná vitá & fœlicitatē perdere, quàm pati velit breuem mortem paulo citius, quá tamen ſcit ſe neceſſario paſſurū? paulo ſerius, & niſi pœniteat, à morte tēporaliū ruiturū protinus in æterná, eamq; plená tormentis omni morte moleſtioribus. Si quis vel vnū cōſpicere poſſet ex dæmonib9 illis, qui magno numero nos expectant, vt in æternū crucient, omnes mortalium hominum minas, vnius terrore flocci faceret. Et quanto magis floccifaceret, ſi videre poſſet cœlos apertos, & Ieſum ſtātem, ſicut vidit beatus Stephanus? Aduerſarius veſter diabolus tanquam leo rugiens, circuit quærēs quem deuoret. Bernardus: Gratias ago magno illi leoni de tribu Iuda: rugire iſte poteſt, mordere nō poteſt. Quantumcunq; minetur, nō ſimus beſtiæ, vt nos proſternat vacans ille rugitus. Vere beſtia eſt, veræ rationis expers, qui tá puſillanimis eſt, vt ſolo timore cedat, q ſola futuri laboris exaggeratione victus ante cōflictū, nō telo, ſed tuba proſternitur. Nōdū reſtitiſtis vſq; ad ſanguinē, ait ſtrēnu9 ille dux qui leonis huius nouerat vanū eſſe rugitū. Et alius, reſiſtite inquit diabolo, & fugiet à vobis: reſiſtite fortes in fide. Eos qui ſpe in Deū relicta, fugiunt ad humanum auxilium, perituros prędicit cum ſuo auxilio. Sic perijt Saul Rex, qui murmurans, impatiens, & deſperans de Deo, quia nō ſtatim exauditus eſt, tranſtulit ſe ad conſulendum Phitoniſſam, quum prius omnes Phitoniſſas edicto publico iuſſiſſet puniendas.

PRECATIO

EX PSALMIS COLLECTA, PER THOMAM MORVM, IN ARCE LONDINENSE AGENTEM, Anno Domini: *M. D. XXXIIII.* Cui ipſe hunc titulum poſuit: Imploratio diuini auxilij, contra tētationem, cum inſultatione contra dæmones, ex ſpe & fiducia in Deum.

DOMINE *quid multiplicati ſunt qui tribulant me? multi inſurgūt aduerſum me.* Pſal. 3.

Multi dicunt animæ meæ, non eſt ſalus ipſi in Deo eius.

Tu autem Domine ſuſceptor meus es, gloria mea, & exaltans caput meum.

Ego dormiui, & ſoporatus ſum: & exurrexi, quia dominus ſuſcepit me.

Non timebo millia populi circundantis me, exurge domine, ſaluum me fac Deus meus.

Domine deduc me in iuſtitia tua, propter inimicos meos dirige in conſpectu tuo viam meam. Pſal. 5.

Quoniam non eſt in ore eorum veritas, cor eorum vanum eſt.

Sepulchrum patens eſt guttur eorum, iudica illos Deus.

Decidant à cogitationibus ſuis: ſecundum multitudinem impietatum eorū expelle eos, quoniam irritauerunt te domine.

Et lætentur omnes qui ſperant in te, in æternū exultabunt, & habitabis in eis.

Domine vt ſcuto bonæ voluntatis tuæ coronaſti nos.

Domine Deus meus in te ſperaui, ſaluum me fac ex omnibus perſequentibus me, & libera me. Pſal. 7.

Nequando rapiat vt leo animam meam, dum non eſt qui redimat, neque qui ſaluum faciat.

Exurge domine in ira tua, & exaltare in finibus inimicorum meorum.

Perſequitur inimicus animam meam vt comprehendat, & conculcet in terra vitam meam, & gloriam meam in puluerem deducat.

Arcū ſuū tetendit, & parauit illum: & in eo parauit vaſa mortis, ſagittas ſuas ardentibus effecit.

Ecce parturit iniuſtitiam, concepit dolorem, & peperit iniquitatem.

Lacum aperuit, & effodit eum, incidit in foueam quam fecit.

Conuertetur dolor eius in caput eius, et in verticem ipſius iniquitas eius deſcendet.

Confitebor domino ſecūdum iuſtitiam eius: & pſallam nomini domini altiſsimi.

In pace in idipſum dormiam & requieſcam.

Quoniā tu domine ſingulariter in ſpe cōſtituiſti me.

Pſal.9. *Miſerere mei Domine, vide humilitatem meam de inimicis meis.*

Et ſperant in te, qui nouerunt nomen tuum domine, quoniam non dereliquiſti quærentes te domine.

Et factus eſt dominus refugium pauperi, adiutor in oportunitatibus in tribulatione.

Vt quid domine receßiſti longe, deſpicis in oportunitatibus in tribulatione?

Quoniam nõ in finem obliuio erit pauperis, patientia pauperum non peribit in finem.

Exurge domine Deus, exaltetur manus tua, ne obliuiſcaris pauperum.

Tibi derelictus eſt pauper: orphano tu eris adiutor.

Deſiderium pauperum exaudiuit Dominus: præparationem cordis eorum audiuit auris tua.

Dominus in templo ſancto ſuo, dominus in cœlo ſedes eius.

Oculi eius in pauperem reſpiciunt: palpebræ eius interrogant filios hominum.

Propter miſeriam inopum & gemitum pauperum nunc exurgam, dicit Dominus.

Domine Deus meus in te ſperaui, ſaluum me fac ex omnibus perſequentibus me, et libera me.

Pſal.12. *Vſquequo domini obliuiſceris me in finẽ? vſquequo auertis faciem tuam à me?*

Quamdiu ponam conſilia in anima mea: dolorem in corde meo per diem?

Vſquequo exaltabitur inimicus meus ſuper me? reſpice, & exaudi me domine Deus meus.

Illumina oculos meos, ne vnquam obdormiam in morte: nequando dicat inimicus meus, præualui aduerſus eum.

Qui tribulant me, exultabunt ſi motus fuero: ego autem in miſericordia tua ſperaui.

Exultabit cor meum in ſalutari tuo: cantabo domino qui bona tribuit mihi, & pſallam nomini domini altißimi.

Pſal.15. *Conſerua me domine, quoniam ſperaui in te: dixi Domino, Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.*

Pſal.16. *Perfice greſſus meos in ſemitis tuis, vt non moueantur veſtigia mea.*

Mirifica miſericordias tuas, qui ſaluos facis ſperantes in te.

Pſal.15. *Prouidebam dominum in conſpectu meo, quoniam à dextris eſt mihi, ne commouear.*

Propter hoc lætatũ eſt cor meũ, et exultauit lingua mea, inſuper & caro mea requieſcet in ſpe.

Pſal.17. *Tu illuminas lucernam meam Domine Deus meus, illumina tenebras meas.*

Quoniam in te eripiar à tentatione, in Deo meo tranſgrediar murum.

Deus meus impoluta via eius, eloquia domini igne examinata, protector eſt omniũ ſperantiũ in ſe.

Quoniam quis Deus præter Dominũ, aut quis Deus præter Deum noſtrum.

Ego autem ſum vermis & non homo, opprobrium hominum, & abiectio plebis. Pſal.21.

Omnes videntes me deriſerunt me, locuti ſunt labijs, & mouerunt caput.

Tu es qui extraxiſti me de ventre, ſpes mea ab vberibus matris meæ, in te proiectus ſum ex vtero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu, ne diſceſſeris à me.

Quoniam tribulatio proxima eſt, quoniam non eſt qui adiuuat.

Tu autem Domine ne elongaueris auxilium tuum à me, ad defenſionem meam conſpice.

Et ſi ambulauero in medio vmbræ mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum es.

Virga tua & baculus tuus ipſa me conſolata ſunt.

Ad te domine leuaui animam meam, Deus meus in te confido, non erubeſcam. Pſal.24.

Neque irrideant me inimici mei, etenim vniuerſi qui ſuſtinent te non confundentur.

Delicta iuuentutis meæ & ignorãtias meas ne memineris.

Secundùm miſericordiam tuam memento mei tu, propter bonitatem tuam domine.

Propter nomen tuum domine. propitiaberis peccato meo, multum eſt enim.

Oculi mei ſemper ad dominum, quoniam ipſe euellet de laqueo pedes meos.

Tribulationes cordis mei multiplicatæ ſunt, de neceßitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meam & laborem meum, & dimitte vniuerſa delicta mea.

Dominus illuminatio mea, & ſalus mea, quem timebo? Pſal.26.

Dominus protector vitæ meæ, à quo trepidabo?

Si conſiſtant aduerſum me caſtra, non timebit cor meum.

Si exurgat aduerſum me præliũ, in hoc ego ſperabo.

Vnam petij à domino, hanc requiram, vt inhabitem in domo domini omnibus diebus vitæ meæ.

Vt videam voluptatem domini, & viſitẽ tẽplũ eius.

Exaudi domine vocem meam qua clamaui ad te, miſerere mei, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, Exquiſiuit te facies mea, faciem tuam domine requiram.

Ne auertas faciem tuam à me, ne declines in ira à ſeruo tuo.

Adiutor meus eſto, ne derelinquas me, neque deſpicias me Deus ſalutaris meus.

Credo videre bona domini in terra viuentium.

Expecta dominũ, viriliter age: cõfortetur cor tuum. & ſuſtine dominum.

Ad te domine clamabo, Deus meus ne ſileas: ne quãdo taceas à me, & aßimulabor deſcendentibus in lacum. Pſal.27.

Pſallite domino ſancti eius, & confitemini memoriæ ſanctitati eius. Pſal.29.

Quoniam

Quoniam ira in indignatione eius, & vita in voluntate eius.

Ad veſperam demorabitur fletus, et ad matutinum lætitia.

Auertiſti faciem tuam à me, & factus ſum conturbatus.

Ad te domine clamabo, & ad Deum meum deprecabor.

Quæ vtilitas in ſanguine meo, dum deſcendo in corruptionem.

Pſal.30. *In te domine ſperaui, non confundar in æternum, in iuſtitia tua libera me.*

Inclina ad me aurem tuam, accelera vt eruas me.

Eſto mihi in Deum protectorem, & in domum refugij, vt ſaluum me facias.

Quoniam fortitudo mea & refugium meum es tu, et propter nomẽ tuũ deduces me, et enutries me.

Educes me de laqueo quem abſconderũt mihi: quoniam tu es protector meus.

In manus tuas domine commendo ſpiritum meum, redemiſti me domine Deus veritatis.

Miſerere mei domine, quoniam tribulor, conturbatus eſt in ira oculus meus, anima mea & vẽter meus.

Quoniam defecit in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus.

Infirmata eſt in paupertate virtus mea, et oſſa mea conturbata ſunt.

Super omnes inimicos meos factus ſum opprobriũ, vicinis meis valde, & timor notis meis.

Qui videbant me foras fugerunt à me: obliuioni datus ſum tanquam mortuus à corde.

Factus ſum tanquam vas perditum: quoniam audiui vituperationem multorum commorantium in circuitu.

In eo dum conuenirent ſimul auerſum me, accipere animam meam conſiliati ſunt.

Ego autem in te ſperaui domine, dixi, Deus meus es tu, in manibus tuis ſortes meæ.

Illuſtra faciem tuam ſuper ſeruum tuum, ſaluum me fac in miſericordia tua domine, non confundar, quoniam inuocaui te.

Quàm magna multitudo dulcedinis tuæ domine, quam abſcondiſti timentibus te.

Pſal.32. *Ecce oculi domini ſuper timentes eum, & in eis qui ſperant ſuper miſericordia eius.*

Vt eruat à morte animas eorũ, & alat eos in fame.

Anima noſtra ſuſtinet dominum, quoniam adiutor & protector noſter eſt.

Quia in eo lætabitur cor noſtrum, & in nomine ſancto eius ſperauimus.

Fiat miſericordia tua domine ſuper nos, quemadmodum ſperauimus in te.

Pſal.33. *Accedite ad eum, & illuminamini, & facies veſtræ non confundentur.*

Immittet angelus domini in circuitu timentium eum, & eripiet eos.

Guſtate & videte, quoniã ſuauis eſt dominus, beatus eſt vir qui ſperat in eo.

Timete dominum omnes ſancti eius, quoniam non eſt inopia timentibus eum.

Diuites eguerunt & eſurierunt, inquirentes autem dominum non minuentur omni bono.

Iuxta eſt dominus his qui tribulato ſunt corde, & humiles ſpiritu ſaluabit.

Filij hominum in tegmine alarum tuarum ſperabunt, inebriabuntur ab vbertate domus tuæ. Pſal.35.

Quoniam apud te eſt fons vitæ, & in lumine tuo videbimus lumen.

Domine ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripias me. Pſal.37.

Quoniam ſagittæ tuæ infixæ ſunt mihi, & confirmaſti ſuper me manum tuam.

Non eſt ſanitas in carne mea à facie iræ tuæ, non eſt pax oſsibus meis à facie peccatorũ meorum.

Quoniam iniquitates meæ ſupergreſſæ ſunt caput meũ, et ſicut onus graue grauatæ ſunt ſuper me.

Putruerunt & corruptæ ſunt cicatrices meæ à facie inſipientiæ meæ.

Miſer factus ſum & curuatus ſum vſque in finem: tota die contriſtatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei impleti ſunt illuſionibus: & non eſt ſanitas in carne mea.

Afflictus ſum & humiliatus ſum nimis: rugiebam à gemitu cordis mei.

Domine ante te omne deſiderium meum: & gemitus meus à te non eſt abſconditus.

Cor meũ conturbatũ eſt, dereliquit me virtus mea: & lumen oculorũ meorũ, & ipſum nõ eſt mecũ.

Amici mei & proximi mei, aduerſum me appropinquauerunt & ſteterunt.

Et qui iuxta me erãt de longe ſteterunt, & vim faciebant qui quærebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti ſunt vanitates: & dolos tota die meditabantur.

Ego autem tanquam ſurdus nõ audiebam: & ſicut mutus non aperiens os ſuum.

Et factus ſum ſicut homo non audiens, & non habens in ore ſuo redargutiones.

Quoniam in te domine ſperaui, tu exaudies me domine Deus meus.

Quia dixi, Nequando ſupergaudeant mihi inimici mei, & dum commouentur pedes mei, ſuper me magna locuti ſunt.

Quoniã ego in flagella paratus ſum, & dolor meus in conſpectu meo ſemper.

Quoniam iniquitatem meam annunciabo, & cogitabo pro peccato meo.

Inimici autẽ mei viuunt, & confirmati ſunt ſuper me: & multiplicati ſunt, qui oderũt me iniquè.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi, quoniam ſequebar bonitatem.

Ne derelinquas me domine Deus meus, ne diſceſſeris à me.

Intende in adiutorium meum, domine Deus ſalutis meæ.

Pſal. 38 *Dixi, Cuſtodiam vias meas, vt non delinquam in lingua mea.*

Poſui ori meo cuſtodiam, cum conſiſteret peccator aduerſum me.

Obmutui, & humiliatus ſum, & ſilui à bonis, & dolor meus renouatus eſt.

Concaluit cor meum intra me, & in meditatione mea exardeſcet ignis.

Loquutus ſum in lingua mea, notum fac mihi domine finem meum.

Et numerum dierum meorum quis eſt, vt ſciã quid deſit mihi.

Ecce menſurabiles poſuiſti dies meos, & ſubſtantia mea tanquam nihilum ante te.

Veruntamen vniuerſa vanitas, omnis homo viuens.

Veruntamen in imagine pertranſit homo, ſed & fruſtra conturbatur.

Theſaurizat, & ignorat cui congregabit ea.

Et nunc quæ eſt expectatio mea? nonne dominus? & ſubſtantia mea apud te eſt.

Ab omnibus iniquitatibus meis erue me, opprobriũ inſipienti dediſti me.

Obmutui, & non aperui os meum: quoniam tu feciſti, amoue à me plagas tuas.

A fortitudine manus tuæ ego defeci, in increpationibus propter iniquitatem corrupiſti hominem.

Et tabeſcere feciſti ſicut araneam animam eius, veruntamen vane conturbatur omnis homo.

Exaudi orationem meam domine, & deprecationem meam: auribus percipe lachrymas meas.

Pſal. 39 *Ne ſileas: quoniam aduena ego ſum apud te, & peregrinus, ſicut omnes patres mei.*

Remitte mihi, vt refrigerer priuſquam abeam, & amplius non ero.

Beatus vir cuius eſt nomen Domini ſpes eius, & non reſpexit in vanitates, & inſanias falſas.

Multa feciſti tu domine mirabilia tua, & cogitationibus tuis non eſt qui ſimilis ſit tibi.

Tu autem domine ne lõge facias miſerationes tuas à me, miſericordia tua & veritas tua ſuſceperunt me.

Quoniam circumdederunt me mala, quorum non eſt numerus: comprehenderunt me iniquitates meæ, & non potui vt viderem.

Multiplicatæ ſunt ſuper capillos capitis mei, & cor meum dereliquit me.

Complaceat tibi domine, vt eruas me: domine ad adiuuandum me reſpice.

Exultent & lætentur ſuper te omnes quærentes te, et dicant ſemper, magnificetur dominus, qui diligunt ſalutare tuum.

Ego autem mendicus ſum & pauper, dominus ſollicitus eſt mei.

Adiutor meus & protector meus tu es, Deus meus ne tardaueris.

Quemadmodum deſiderat ceruus ad fontes aquarum, ita deſiderat anima mea ad te Deus. Pſal. 41.

Sitiuit anima mea ad Deum fontem viuum, quãdo veniam, & apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lachrymæ meæ panes die ac nocte, dum dicitur mihi quotidie, vbi eſt Deus tuus?

Hæc recordatus ſum, & effudi in me animam meam, quoniam tranſibo in locum tabernaculi admirabilis vſq; ad domum Dei.

In voce exultationis & confeſsionis ſonus epulantis.

Quare triſtis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi, ſalutare vultus mei, & Deus meus.

Ad me ipſum anima mea conturbata eſt, propterea memor ero tui de terra Iordanis & Hermonij à monte modico.

Abyſſus abyſſum inuocat in voce cataractarũ tuarũ

Omnia excelſa tua & fluct⁹ tui ſuper me trãſierũt.

In die mandauit dominus miſericordiam ſuam & nocte canticum eius.

Apud me oratio Deo vitæ meæ, dicam Deo, Suſceptor meus es.

Quare oblitus es mei? & quare contriſtatus incedo, dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur oſſa mea, exprobrauerunt mihi qui tribulant me inimici mei.

Dum dicũt mihi per ſingulos dies, vbi eſt Deus tuus.

Quare triſtis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi, ſalutare vultus mei & Deus meus.

Deus noſter refugium & virtus: adiutor in tribulationibus quæ inuenerunt nos nimis. Pſal. 45.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra: & transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt & turbatæ ſunt aquæ eorum: conturbati ſunt montes in fortitudine eius.

Fluminis impetus lætificat ciuitatem Dei: ſanctificauit tabernaculum ſuum altiſsimus.

Deus in medio eius non commouebitur, adiuuabit eam Deus mane diluculo.

Miſerere mei Deus ſecundum magnam miſericordiam tuam. Pſal. 50.

Et ſecundum multitudinem miſerationum tuarũ, dele iniquitatem meam.

Amplius

Amplius laua me ab iniquitate mea:& à peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognoſco:et peccatum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccaui,& malum coram te feci:vt iuſtificeris in ſermonibus tuis, & vincas cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus cõceptus ſum:et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexiſti:incerta occulta ſapientiæ tuæ maniſeſtaſti mihi.

Aſperges me hyſopo,& mũdabor:lauabis me,et ſuper niuem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium & lætitiam: & exultabunt oſſa humiliata.

Auerte faciem tuam à peccatis meis:& omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus:& ſpiritum rectum innoua in viſceribus meis.

Ne proijcias me à facie tua:& ſpiritum ſanctũ tuũ ne auferas à me.

Redde mihi lætitiam ſalutaris tui:& ſpiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas:& impij ad te conuertẽtur.

Libera me de ſanguinibus Deus Deus ſalutis meæ: & exultabit lingua mea iuſtitiam tuam.

Domine labia mea aperies : et os meum annũtiabit laudem tuam.

Quoniam ſi voluiſſes ſacrificium dediſſem:vtiq; holocauſtis non delectaberis.

Sacrificium Deo,ſpiritus contribulatus: cor contritum & humiliatum,Deus non deſpicies.

Benigne fac domine in bona voluntate tua Sion, vt ædificentur muri Hieruſalem.

Tunc acceptabis ſacrificium iuſtitiæ oblationes & holocauſta:tunc imponent ſuper altare tuum vitulos.

Pſal.54. *Exaudi Deus orationem meã,& ne deſpexeris deprecationem meam,intende mihi et exaudi me.*

Cor meum conturbatum eſt in me,et formido mortis cecidit ſuper me.

Timor & tremor venerunt ſuper me , & contexerunt me tenebræ.

Et dixi, Quis dabit mihi pennas ſicut columbæ , & volabo & requieſcam?

Iacta ſuper dominũ curam tuã, et ipſe te enutriet.

61. *Nonne Deo ſubiecta erit anima mea?ab ipſo enim ſalutare meum.*

Nam & ipſe Deus meus,& ſalutaris meus,ſuſceptor meus,non mouebor amplius.

Quouſq; irruitis in hominẽ?interficitis vniuerſi nos, tanquam parieti inclinato,& maceriæ depulſæ?

Veruntamen Deo ſubiecta eſto anima mea,quoniam ab ipſo patientia mea .

Quia ipſe Deus meus & ſaluator meus , adiutor meus,non emigrabo.

In Deo ſalutare meum,& gloria mea , Deus auxilij mei & ſpes mea in Deo eſt.

Sperate in eo oĩs congregatio populi , effundite corã illo corda veſtra, adiutor Deus noſter in æternũ.

Semel locutus eſt dominus,duo hæc audiui,quia poteſtas Dei eſt,& tibi domine miſericordia, quia tu reddes vnicuiq; iuxta opera ſua.

Deus Deus meus ad te de luce vigilo. Pſal . 62.

Sitiuit in te anima mea , quam multipliciter tibi caro mea.

In terra deſerta ,inuia, & inaquoſa , ſic in ſancto apparui tibi:vt viderem virtutem tuam & gloriam tuam.

Quoniam melior eſt miſericordia tua ſuper vitas: labia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vita mea,& in nomine tuo leuabo manus meas.

Sicut adipe & pinguedine repleatur anima mea: & labijs exultationis laudabit os meum.

Sic memor fui tui ſuper ſtratum meum,in matutinis meditabor in te,quia fuiſti adiutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo: adhæſit anima mea poſt te:me ſuſcepit dextera tua.

Ipſi vero in vanum quæſierunt animam meam,introibunt in inferiora terræ , tradentur in manus gladij,partes vulpium erunt.

Rex vero lætabitur in Deo:laudabuntur omnes qui iurant in eo:quia obſtructum eſt os loquentium iniqua.

Deus miſereatur noſtri, & benedicat nobis, illuminet vultum ſuũ ſuper nos,& miſereatur noſtri. Pſal. 66.

Vt cognoſcamus in terra viam tuã, in omnibus gẽtibus ſalutare tuum.

Confiteantur tibi populi Deus,confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur & exultent gentes,quoniam iudicas populos in æquitate,& gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi Deus,confiteantur tibi populi omnes,terra dedit fructum ſuum.

Benedicat nos Deus Deus noſter , benedicat nos Deus,& metuant eum omnes fines terræ.

FINIS.